

“अगाधजलसञ्चारी विकारी न च रोहितः ।
गङ्गजलमात्रेण शफरी फफरायते ॥”
गङ्गा, पुं, (गङ्ग + टाप् ।) गङ्ग; । इति
लिङ्गादिर्ग्रहे अमरः ॥ “सुखपूर्णेयमिति
भगी ॥ रायसुकुद्रस्तु गङ्गाशब्दो सुखपूरणे
स्त्रीलिङ्गः । पुंलिङ्गस्तु गङ्गशब्दश्चलुकपरि-
माण इति । यथा,—
अपां द्वादशगङ्गैर्मुखमुद्धिविधीयते ॥”
इति तट्टीकाचारसुन्दरी ॥
गङ्गोलः, पुं, (गङ्गि + “कपिगङ्गिगङ्गिकटीति ।”
उगां १ । ६७ । इति ओलच् ।) गुङ्गः । यासः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ६० ॥
गण्यं, त्रि, (गणं लब्धा इति । “घनगणं लब्धा ।”
४ । ४ । ८४ । इति यत् । यद्वा गण्यते इति ।
कर्मणि यत् । गण्ये भवः । “दिगादिभ्यो यत् ।”
४ । ३ । ५४ । इति यदित्थेके ।) गणनीयम् । गणि-
तयम् । तत्पर्यायः । गण्येयम् २ संख्येयम् ३ ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३३६ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ३ । ७ । ५ ।
“दिवौ रुचः सुरुचो रोग्नमाना इला येषां
गण्या माहिना गौः ॥”)
गतं, त्रि, (गच्छति जानाति यातीति वा ।
“गद्यर्थात्कर्मकेति ।” ३ । ४ । ७२ । इति
कर्मरिक्तः ।) विज्ञातम् । यातम् । इति मेदिनी ।
ते १५ ॥ (यथा, किराताज्जुनीये । ४ । ५ ।
“नुनोद तस्य स्थलपद्मिनीगतं
वितर्कमाविष्कृतफेनसन्तति ॥”
गम्यते इति । भावे क्ते तु गमने स्त्री ॥ यथा,
भाषे । १ । २ ।
“गतं तिरस्चीनमनुसहारथेः
प्रसिद्धमङ्गुलं लनं हविर्भुजः ॥”)
गतनासिकः, त्रि, (गता विरहिता नासिका अस्थि ।)
नासिकारहितः । तत्पर्यायः । विभः २ । इत्य-
मरः । २ । ३ । ४६ ॥ विश्वः ३ । द्विजनासिकः ४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ विनासिकः ५ । विनसः ६ ।
इति जटाधरः ॥
गतसन्नकः, पुं, (गतं सन्नं सादहेतुको मदो यस्मात्
यस्य वा इति कप् ।) निर्मदहस्त्री । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
गतागतं, स्त्री, (गतं जङ्घमनं आगतं अधोगमनं
यत्र ।) पक्षिगतिविशेषः । इति जटाधरः ॥
(गतश्च आगतश्च द्वयोः समाहारः ।) यातायातम् ।
यथा, रसमञ्जर्याम् ।
“गतागतकुतूहल नयनयारपाङ्गावधि ॥”
(तथा च भगवद्गीतायाम् । ६ । २१ ।
“ते तं सुक्ता स्वर्गलोकं विभ्रालं
ज्ञौगे पुण्ये मन्त्रालोकं विभ्रान्ति ।
एवं त्रयोधर्ममनुप्रपन्ना
गतागतं कामकासा लभन्ते
गतं विनष्टं आगतं पुनः संसारगमनं यस्मात् ।
यं प्राप्य जीवो न पुनर्निवर्तते इति वाक्येनात्
तथात्वम् । पुं, मन्त्रदेवः । यथा, महाभारते ।

“नीतिर्ज्ञानीतिः शुद्धात्मा शुद्धो मान्यो गतागतः ॥”
गतार्णवा, स्त्री, (गतं निवृत्तं आर्णवं रजोऽस्याः ।)
वृद्धा । (गतं वेदं आर्णवमस्या इति ।) बन्धा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
गतिः, स्त्री, (गम् + भावे क्तिन् ।) गमनकर्म ।
(यथा, रघुवंशे । १ । ४ ।
“अथवा कृतवागद्गारे वंशेऽस्मिन् पूर्वद्वारिभिः ।
मग्नौ बचसमुत्कीर्णं स्रजस्थेवास्ति मे गतिः ॥”)
तत्पर्यायः । वर्तते १ अयते २ लोटते ३
लोटते ४ स्यन्दते ५ कसति ६ सर्पति ७ स्थमति =
भवति ८ संप्रते १० अवति ११ श्रौतति १२
ध्वंसति १३ वेनति १४ मारुति १५ गुरयति १६
श्रवति १७ कालयति १८ पेलयति १९ कण्ठति २०
पिस्थति २१ विस्थति २२ निस्थति २३
प्रवते २४ ज्वलते २५ च्यवते २६ कवते २७
गवते २८ नवते २९ क्षोदति ३० नक्षति ३१
सञ्चति ३२ सञ्चति ३३ सञ्चति ३४ ऋच्छति ३५
तुरीयति ३६ चतति ३७ अतति ३८ गाति ३९
इयचति ४० सञ्चति ४१ सरति ४२ रंञ्चति ४३
यतते ४४ भ्रमति ४५ घञ्चति ४६ रञ्चति ४७
लञ्चति ४८ क्षिञ्चति ४९ घमति ५० मिनाति ५१
ऋञ्चति ५२ ऋणोति ५३ स्वरति ५४ सिञ्चति ५५
वेञ्चति ५६ योञ्चति ५७ ऋणाति ५८ ऋयति ५९
तेञ्चति ६० दध्यति ६१ दधोति ६२ युध्यति ६३
घन्वति ६४ अरुचति ६५ आरुचति ६६ डीयते ६७
तकति ६८ टीयते ६९ इषति ७० फणति ७१
हनति ७२ अर्हति ७३ मर्हति ७४ सखते ७५
नसते ७६ हर्षति ७७ इयति ७८ ईर्षते ७९
ईर्षते ८० अयति ८१ स्वाञ्चति ८२ गान्ति ८३
आगन्तीगन्ति ८४ जगन्ति ८५ जिन्वति ८६
जसति ८७ गमति ८८ ध्रति ८९ भाति ९०
ध्रयति ९१ वङ्गते ९२ रथयति ९३ जेहते ९४
खकति ९५ क्षन्वति ९६ घाति ९७ वाति ९८
याति ९९ इयति १०० द्राति १०१ डूलति १०२
रञ्जति १०३ जैमति १०४ जवति १०५ वञ्चति १०६
अनिति १०७ पवते १०८ हन्ति १०९ सेधति ११०
अगन् १११ अजगन् ११२ जिगाति ११३ पतति
११४ इन्वति ११५ द्रमति ११६ द्रवति ११७ वेति
११८ ह्यन्तात् ११९ एति १२० जगायात् १२१
अनुयुः १२२ । इति द्वाविंशं शतं गतिकर्म ।
इति वेदनिघण्टौ २ अध्यायः ॥ (गम्यतेऽस्या-
मिति । गम् + अधिकरणे क्तिन् ।) मार्गः ।
(यथा, भगवद्गीतायाम् । ८ । २६ ।
“शुक्लकण्ठं गतीं ह्येतं जगतः शान्धते मते ।
एकया यत्कृत्वात्तमन्याया वर्तते पुनः ॥”)
दशा । (यथा, तत्रैव । ६ । ३७ ।
“अयतिः अद्भयोपेतो योगाच्चलितमानसः ।
अप्राप्य योगसंसिद्धिं कां गतिं क्वण । गच्छति ॥”
गम्यते ज्ञायतेऽनया । करणे क्तिन् ।) ज्ञानम् ।
(यथा, श्रीमद्भागवते । ७ । ५ । ३१ ।
“न ते विदुः स्वार्थगतिं हि विष्णुं
दुराश्रया ये बहिरर्थमानिनः ।

अन्वा यथान्वैरुपखीयमाना
स्त्रीपीडितान्प्रासुरदाम्नि बद्धाः ॥”
“स्वस्मिन्नेव आत्मन्येव अर्थः प्रयोजनं येषां ते
स्वार्थास्तत्त्वविदस्तेषां गतिर्ज्ञानैस्वरूपं विष्णुं
दुराश्रया बहिरर्थमानिनो न विदुः जानन्ति ॥”
इति तट्टीकायां स्वामी ॥ यात्रा । (गम्यते
प्राप्यतेऽनया इति । गम् + करणे क्तिन् ।)
अभ्युपायः । (यथा, महभारते । १३ । १४ । ६१ ।
“यद्वा इज्यो महैव्यस्र क्रतुः सन्नं सततं गतिः ॥”)
नाडीव्रणम् । सरणी । इति मदिनी । १४ ॥
(गम् + भावे क्तिन् । परिणति । यथा, किराता-
जुनीये । १० । ४० ।
“मदनसुपदधे स एव ताप्रां
दुरधिगमा हि गतिः प्रयोजनानाम् ॥”
“गतिः प्ररिणतिः ॥” इति तट्टीकाक्षर-
नाथः ॥ प्रमाणम् । यथा, तत्रैव । १
कृपेति चेदस्तु ऋगः क्षतः क्षणां
हनेन पूर्वं न मयेति का गतिः ॥
“मया नेत्यत्र का गतिः किं प्रमाणम् । इति
तट्टीकायां मञ्जिनाथः ॥ गम्यते इति । गम् +
कर्मणि क्तिन् । स्वरूपम् । यथा, तत्रैव । ६ । ३६ ।
“चरतस्तपस्त्वव वनेषु सहा
न वयं निरुपयितुमस्य गतिम् ॥”
“तव वनेषु तपश्चरतोऽस्य गतिं स्वरूपं निरु-
पयितुम् ॥” इति मञ्जिनाथः । विषयः । यथा,
कुमारः । ५ । ६४ ।
“तपः किंचिदं तदवाप्रिसाधनं
मनोरथानामगतिर्न विद्यते ॥”
“मनोरथानां कामानां अगतिः अविषयः
इति मञ्जिनाथः ॥ कर्मफलम् । यथा, भगव-
द्गीतायाम् । १ । ६ । १८ ।
“गतिर्भर्ता प्रसुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ॥”
“गतिः कर्मफलम् ॥” इति शाङ्करभाष्यम् ।
ग्रहभेदेन गतिभेदो यथा,—
“अदृश्यरूपा कालस्य धर्तव्यो भगवन्प्रियातः ।
श्रीधर्मन्दीप्तपाताखा भद्राणां गतिहेतवः ॥”
इति सूर्यसिद्धान्तः ॥
तत्र तु नक्षत्रभेदेन बुधग्रहस्य गतिभेदो यथा,
बृहत्संहितायाम् । ७ अध्याये ।
“नोत्पातपरिव्यक्तः कदाचिदपि चन्द्रजो ब्रज-
द्वयम् ।
जलदहनपवनभयकृतं धान्यार्धक्षयविट्ठो वा ॥
विचरच्छ्वयधनिष्ठा प्राजापत्येन्दुविश्वदैवानि ।
न्दन् हिमकरतनयः करोत्यष्टिं सरोगमभयाम् ॥
रौद्रादीनि मघान्मान्युपाश्रिते चन्द्रजे प्रजापीडा ।
शस्त्रनिपातक्षुद्रयरोमानावृष्टिसन्तापैः ॥
हस्तादीनि विचरन् षडृचाण्युपपीडयन् गवा-
मनुभः ।
स्नेहरसार्धविट्ठिं करोति चोर्वीं प्रभूतानाम् ॥
आर्यमूयं ह्यौतसुजं भद्रपदासुचरां यमेष्टुच ।
चन्द्रस्य सुतो निघ्नन प्राणभृतां घातुसङ्घयकृतं ॥
आश्विनवारुणधृलान्युपन्दन् रेवतीश्च चन्द्रसुतः ॥